

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۶/۰۶/۲۱

عبدالصبور صافی

جنگ تورخم،

اهداف، توطئه ها و نگاهی به روابط امریکا و پاکستان:

بخش دوم

آیا وقایع اخیر تورخم توطئه مشترک امریکا و پاکستان است؟؟

بعضی ها به این باورند که چرا پاکستان زمانی که حکومت داکتر نجیب الله سقوط کرد همه اردو و سلاح های سبک و سنگین افغانستان به اساس تحریکات پاکستان توسط گروه های مجاهدین تباه و نابود گردید و در بازار های پاکستان به فروش رسید؛ در صدد اشغال افغانستان نشد، و این پلان عمق ستراتیژیک خود را محقق نساخت، که اکنون می خواهد با راه اندازی جنگ در تورخم به هدف خود نایل آید، پس این تحریکات در تورخم و «انگور اده» یک توطئه است که از طرف امریکا و پاکستان مشترکاً طرح ریزی شده است تا اقوام دو طرف را باهم در جنگ اندازند یا قوا را در این جا متمرکز ساخته و شمال را تسخیر کنند و یا دشمنی را در بین پشتون های دو طرف خط دیورند به اوج خود برسانند البته این ادعا است از طرف بعضی ها.

در اوایل سال ۲۰۰۵ گزارشی از شورای اطلاعات ملی امریکا به قول روزنامه ترکی زبان پیش بینی کرده بود که پاکستان به اساس جنگ های داخلی و رقابت های ایالتی متشنج و به سرنوشتی مشابه یوگوسلاویا طی ده سال آینده دچار خواهد شد. دولتمردان امریکایی بخصوص کارمندان عالی رتبه شورای اطلاعات ملی (که نهادی مرکب از ۱۶ اداره امنیتی منجمه "سی. آی. ای." است) بر این عقیده بودند که تا سال ۲۰۱۵ پاکستان به کشور در مانده تبدیل خواهد گشت، بعضی مأمورین عالی رتبه سابق پاکستان ساکن انگلستان نیز به این عقیده بودند که پاکستان به خاطر جنگ های داخلی، طالب گرائی و کشمکش بر سر کنترل سلاح های اتمی اش رو به زوال خواهد رفت، تقریباً گفته می توانیم که این پیشبینی تا اندازه ای محقق شده و پاکستان در یک بحران اقتصادی سیاسی و نظامی و قومی گیر کرده است، داکتر زلمی خلیلزاد سفیر سابق امریکا در عراق و افغانستان در مصاحبه اخیر خود با تلویزیون آریانا نیز به انزوای بیشتر پاکستان و قطع کمک های امریکا و دولتمردان آن کشور که از برخورد دوگانه و عاری از صداقت پاکستان خسته شده اند سخن گفت و افزود که امکان دارد در مورد پاکستان اقدامات جدی تری از طرف امریکا در آینده روی دست گرفته شود و هر امکان دور از احتمال نیست. وی افزود که حتی متحد بسیار نزدیک پاکستان، چین هم به عدم صداقت این کشور پی برده و از پاکستان دوری اختیار کرده است.

با در نظر داشت کرونولوژی همه این واقعات و رخدادها و برخوردها به این نتیجه می‌رسیم: آنهایی که برخورد پاکستان را در سرحدات افغانستان ناشی از توطئه مشترک امریکا و پاکستان علیه افغانستان می‌دانند فقد می‌خواهند به این نام به خاموشی خود در برابر اقدامات جنایتکارانه و تجاوز اشکار پاکستان بر خاک افغانستان پرده اندازند تا از سرافکندگی ای که از زمان جهاد با آی. اس. آی. و پاکستان دارند خوش خدمتی را برای بادران پاکستانی شان انجام داده باشند و زمینه را برای تحقق مرام های شوم خود فراخ تر سازند.

خاموشی یک عده معلوم الحال در خصوص تعرضات پاکستان:

با وجودی که می‌دانیم و در فوق هم به آن اشاره نمودم که پاکستان طی یک موافقتنامه پنهان با امریکا از آنکشور خواسته است که در برسمیت شناختن خط دیورند به نفع پاکستان از نفوذ خویش کار گیرد، فرض می‌کنیم همین طور باشد و این برخورد نظامیان پاکستانی علیه افغانستان در تورخم یک توطئه مشترک امریکا و پاکستان باشد، در این صورت موقف آن عده که در برابر این تجاوز آشکار بر خاک ما، تمامیت ارضی و استقلال ملی ما (که من از آنها نام نمی‌برم همه ملت هر کدام آن را خوب می‌شناسد)، خاموش نشسته اند و هیچ عکس العمل نشان نداده و نمی‌دهند، آیا این عمل شان درست و وطن پرستانه است!

یا یک عمل جیونانه، خائنه و وطن فروشانه، اینها به این ترتیب ثابت کردند که به تمامیت ارضی افغانستان وفادار نیستند و مردم افغانستان باید این چهره آنها را خوب بشناسد و راه خویش را از آنها جدا کند! وطن پرستان هوشیار باشید قضاوت با شماست!

من خواهان جنگ با هیچ کشور نیستم و برای جنگ اندازی و تشویق به جنگ هم سخن نمی‌گویم می‌خواهم هر اختلاف از طریق دیپلوماتیک حل و فصل گردد امروز در جهان مرزها برداشته می‌شود ملت ها می‌خواهند در فضای امن و اعتماد زندگی کنند اما فرض می‌کنیم اگر جنگ بالای ما تحمیل می‌شود و چاره بیرون رفت از آن نداریم باز چه باید کرد!

در چنین شرایط که وطن آشکارا مورد تجاوز دشمن دون صفت قرار دارد هر روز در سرحدات کشور ما پیشروی می‌کند، پوستان ها و تأسیسات نظامی ایجاد می‌کند، خاموش نشستن گناه است، باید همه یکپارچه و یک صدا در دفاع از تمامیت ارضی کشور قرار گیرند، یک صدائی و یک پارچگی ما دشمن را به لرزه در می‌آورد و جیون می‌سازد. امروز دشمنان فکر می‌کنند که در طول سه دهه آنقدر زهر در کشور ما پاش داده اند که بی چون و چرا قادرند ملت ما را که در نفاق می‌سوزند و به سادگی پارچه پارچه می‌کنند و می‌شکنند، از این رو دست به چنین تحریکات میزنند، و نه اگر بدانند که این ملت یک دست و یک پارچه است هرگز جرأت ندارند که به طرف خاک این شیر مردان چپ نگاه کنند، از این رو وقت و زمان ایجاب می‌کند که همه در برابر این تجاوز با هم صادقانه یکپارچه، متحد و در یک همبستگی ملی قرار گیریم تا دشمنان بدانند که این ملت هر قدر اگر بین هم اختلاف هم داشته باشند در برابر تجاوز و دسایس بیگانگان یک دست، متحد و یک پارچه است.

پایان بخش دوم

ادامه دارد

بخش اول این مطلب مهم را می‌توانید به کمک لینک آتی مطالعه فرمائید:

[http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/Safi S/sabour s jang e torkham](http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/Safi%20S/sabour%20s%20jang%20e%20torkham.pdf)